Reuchlin, Johannes ; Guarinus <Veronensis>: Vocabularius breviloquus / Joh. Reuchlin. [Enth.:] Ars diphthongandi / Guarinus Veronensis [u.a.]
[Straßburg: Georg <Husner>], 30. Sept. 1496 Seite 234

ſupbos ⁊ ignobiles gripos vocamus. qꝛ pꝛe ceteris ſuperbi ſunt.
Groſſus. ſa. ſum. i. rudis. villanus. Inde hec groſſitas. atꝭ. et hͤ groſſitudo. inis. et hͤ groſſicies. ei. ⁊ hic groſſus. ſi. Et ſunt groſſi ficꝰ immature. inhabiles ad comedendũ. ⁊ ꝓpꝛie ꝑmitiue. q̃ ad pulſum vẽti facile cadunt. Vñ Apoca. vj. Sicut ficꝰ mittit groſſos ſuos cum a vento magno mouetur.
Grucula. le. dimi. i. ꝑua grus
Gruinꝰ. na. nũ. qꝺ pertinet ad gruem.
Grumus. mi. i. cumulus. aceruꝰ. ꝯgeries Iñ hͤ grumulꝰ. li. in eodẽ ſenſu. Itẽ grumus vl' grumulꝰ dꝛ ager a tumoꝛe. ⁊ hec gruma. me. cruſta que fit in lateribꝫ dolij ꝓpter vinum Inde grumoſus. ſa. ſum. ⁊ hec grumoſitas. atis.
Grunda. de. f. p. i. iferioꝛ ꝑs tecti capanea q̃ ſtillat aq̃ Iñ hͤ grũdula. le. dimi. ⁊ hoc grũdatoꝛiũ. rij. idẽ qꝺ grũda vl' qꝺ ſtillat a grũda. vl' ſuꝑ qꝺ ſtillat. Et ꝑ ꝯpoſitionem hec ſuggrũda. de. q̊d eſt inter tectuꝫ ⁊ parietem vel ipſa grunda.
Grus. gruis. auis quedam. ⁊ dicitur a ſono vocis

G ante V

Guadia debita ꝯſtitutio. Inde Guadiare id eſt guadiam ꝯſtituere vel guadiam firmare
Guardia feuda ſũt q̃ ꝯſtituunt aliq̇bꝫ ꝓpter cuſtodiã rei dñi ꝯſtituẽtis
Guardio dꝛ ille cui tal' cuſtodia ẽ ꝯmiſſa vl' dꝛ guardianꝰ q̇ etiã eſt ſuꝑioꝛ int' frẽs minoꝛes cuſtodiens ꝯuentum
Gubernio onis. i. gubernatoꝛ. Et dicit' a guberno.
Guadagia dicunt' q̃ dantur ꝓ ducatu vl' ꝯductu ꝑ terrã alicuius vt ſecurius vadat. Sed gabelle dant' de ꝯ̃ctibus vt de emptione ꝑ emptoꝛem ⁊c̃.
Gula le. f. p. i. ãterioꝛ ꝑs colli. poſterioꝛ ṽo dꝛ ceruix. Et dꝛ a gala: qꝛ illa ꝑs colli ſolet eſſe candida: vel dꝛ a gutture. Iñ guloſus a. um. i. leccatoꝛ. Et guloſitas atis ⁊ coꝛ. gu. Vñ Auroꝛa. Cepas poſt manna turba guloſa petit
Gulo onis. ⁊ Gulonus ni. ambo pꝛo leccatoꝛe.

Gulus li. genus nauigij pene rotundum ad modum gutturis
Gumi. n. g. indeclinabile eſt lachꝛyma arboꝛum que eſt quaſi gutta: ⁊ ꝑmo gutta exit a ligno ⁊ ide dureſcit: ⁊ fit gumi. Inde gumoſus ſa. ſum.
Gurdꝰ a. ũ. i. ieptꝰ ſtultꝰ iutil' ipoꝛtunꝰ. ⁊ ꝑ̄cipue in comeſatõibꝫ recipiẽdis
Gurges tis. m. t. ꝑꝑe ẽ locꝰ altꝰ ⁊ ꝓfũdꝰ i flumie. Per tapioſiꝫ tñ ponit' ſepe ꝓ mari vl' ꝓ loco ꝓfũdo i mari quã tapioſiꝫ ſolẽt etiã autoꝛes eleuare ꝑ adiũctõeꝫ epitheti iſtiꝰ. ſ. magnꝰ ⁊ altꝰ vl' vaſtꝰ l' ꝯſiliũ ⁊ dꝛ gurges a guttur: qꝛ ẽ q̃ſi guttur fluminis. ⁊ coꝛ. pe. in gtõ. vñ Ouiꝺ. de arte Quo mĩme credis gurgite piſcis erit.
Gurgulio onis. f. t. q̇dã ꝑs i oꝛe cui ꝓxiuꝫ eſt rumẽ cuiꝰ meatꝰ ad os ⁊ nares ꝓtẽdit' hñs viã q̃ vox ad linguam trãſmittit' vt poſſit ṽba collidere. Itẽ gurgulio iuenit' ꝑ q̇dã ṽme q̇ comedit legumia. ſꝫ in hac ſignificatõe dꝫ potiꝰ ſcribi ꝑ c.
Gurguſtiũ ſtij. cella modica vl' domꝰ pauꝑeꝝ ãguſta ſecreta ⁊ tenebꝛoſa. Vel locꝰ tabnaꝝ tenebꝛoſus vbi turpia ꝯuiuia fiunt vl' vbi piſces mittũt'. vl' rete piſcatoriũ. vñ Iob. xl. Nũq̇d ipleb̃ ſagẽas pelle eiꝰ ⁊ gurguſtiũ piſciũ capite eius
Gurgutinus. a. ũ. i. ad gurgitẽ ꝑtinẽs. et dꝛ a gurges gitꝭ. ⁊ ꝓdu. ti.
Guſtus us. ui. vnꝰ de q̇nq; ſenſibꝫ coꝛpis
Gutta te. eſt aqua que ſtat ⁊ parum fluit Stilla ṽo que cadit. Hinc ſtillicidiũ ſtilla cadens. Stiria eñ grecũ. i. gutta. Inde dicit' ſtilla diminutiuũ. Dum autem ſtat ⁊ pendet de tectis vel arboꝛibꝫ quaſi glutinoſa gutta eſt. Vñ gutta q̃ſi glutta. i. glutinoſa a glutine dũ ceciderit ſtilla. Gutta etiam dicit' quedã infirmitas Item gutta eſt quedaꝫ ſpẽs aromatica ſuauis odoꝛis. Guſtus aũt amariſſimi. Et dꝛ alio nomie aroma. vñ Eſt pluuie gutta ſpẽs vl' aromatis extat. Dꝛ ⁊ ſepe paſſio gutta foꝛe
Guttoſus. a. ũ. i. guttꝭ plenus.
Guttula le. dimi. i. ꝑua gutta
Guttulus li. q̇dã minutus piſcis
Guttur turis. n. t. eſt ꝑs colli. Et dꝛ a garrio ris. quaſi garrur: qꝛ inde garritꝰ ꝓcedit. ⁊ ꝓdu. ꝑmã. vñ Auroꝛa. Qꝺ guttur tranſit nõ comperit' ibi

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-33/0234
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG